

Opinie | Vervangings- en renovatieopgave vraagt nu om opschalen, niet om terughoudendheid

Gepubliceerd: om 11:00

Deel dit artikel

Opslaan

Met belangstelling hebben wij de opinie van prof. dr. ir. Hennes de Ridder (Cobouw 7 november) gelezen over het seriematig aanbesteden van de vervangings- en renovatieopgave bij Rijkswaterstaat. Zijn pleidooi voor leren en verbeteren via variabele prototypen is waardevol. Maar zijn stelling dat seriematig werken alleen zin heeft bij identieke kunstwerken, is toch echt een misvatting.

Het gaat namelijk helemaal niet om het stapelen van kopieën, maar juist om het organiseren van herhaling en leervermogen over een reeks projecten. Juist in een [serie van gelijksoortige, maar niet gelijke bruggen of viaducten](#) kunnen aannemers en opdrachtgevers kennis delen, processen standaardiseren en doorlooptijden verkorten. Dat is precies de kern van het voorstel van De Bouwcampus.

Wij hebben onze visie ontwikkeld in samenwerking met 150 partijen in de sector. Het uitgangspunt daarbij was dat de vraag groter wordt dan

we aankunnen als we op de huidige wijze doorgaan. Hoe krijgen we dan de productiviteit omhoog en tevens aandacht voor andere doelen als duurzaamheid? De crux zit in het organiseren van een team van specialisten die de garantie hebben dat ze zich langjarig op een bepaald soort werk richten met de garantie van continuïteit. De kracht daarvan is dat er ruimte ontstaat om te leren, innoveren en vooral investeren.

BEKIJK OOK

Opinie | Voorstel om V&R-opgave Rijkswaterstaat seriematig aan te besteden raakt kant noch wal

Cluster van kunstwerken op de markt zetten is ook in lijn met de Bouwcampus'-visie. Daarna het werk verdelen op basis van een minicompetitie is echter expliciet geen onderdeel van onze visie. Daarmee hebben de bedrijven immers geen zekerheid op continuïteit. De prikkel om het steeds beter te willen doen in de serie is er wel degelijk. Enerzijds zullen er ook voor de marktpartijen in het contract

incentives moeten zijn om te verbeteren en daarnaast is het verlengen van de reeks met bijvoorbeeld optionele herhalingsopdrachten ook mogelijk.

Voordelen

Op basis van de praktijkervaringen zijn tien verschillende typen voordelen geïdentificeerd. Onderwerpen als standaardisatie en uniformering horen daarbij. De door Hennes de Ridder [gepropageerde Legolisering van de bouw](#) is dus één van de mogelijke voordelen van seriematige aanpak. Om een aantal van deze voordelen te kunnen realiseren is wel voldoende omvang noodzakelijk voor bouwer, ontwerper en/of producent van kunstwerken of van componenten. Voorafgaand aan dergelijke seriematige aanbestedingen is in de visie van De Bouwcampus daarom een dialoog met de leveringsketen nodig over de benodigde schaal en looptijd. Als de ideale schaal die een leverancier nodig heeft veel groter is dan de andere partijen in de keten vragen, zouden opdrachtgevers ervoor kunnen kiezen de partijen onafhankelijk van elkaar te contracteren of te werken met directieleveringen.

In Vlaanderen zijn 49 bruggen en viaducten in één aanbesteding op de markt gebracht. En maar weinig daarvan zijn identiek aan elkaar. De winst zit dan ook niet in kopieerwerk, maar juist in parallelle ontwerp- en vergunningfases en in een slimme procesafstemming. Uit onze gesprekken met bedrijven blijkt dat ook zij dit als een realistische en kansrijke route zien om de enorme V&R-opgave te versnellen.

Deze aanpak is overigens niet alleen toepasbaar op de infrastructuur. Ook voor het versnellen van de woningbouw is dit de weg. En dat gebeurt ook al. De bouwsector heeft inmiddels meer dan genoeg kennis opgedaan om deze aanpak in de praktijk te brengen. De vervangings- en renovatieopgave vraagt nu om opschalen, niet om terughoudendheid. Laten we de lessen van binnen en van buiten de

kunstwerkensector (zoals uit Vlaanderen) én uit onze eigen markt
benutten om slimmer, sneller en met hogere kwaliteit te vernieuwen.

Harald Versteeg, Transitie manager De Bouwcampus